

Митрополит Јоаникије и Владика Теодосије у барском Саборном храму: Једини наш савезник је Господ

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је данас, 30. јула, на празник Свете великомученице Марине – Огњене Марине, Свету архијерејску литургију у Саборном храму Светог Јована Владимира у Бару. Саслуживали су Његово преосвештенство Епископ рашко-призренски г. Теодосије, свештенство и свештеномонаштво Митрополије црногорско-приморске и Епархије рашко-призренске, уз молитвено учешће вјерног народа.

Након читања Светог јеванђеља, бесједио је протојереј Сениша Шаренац, парох при Храму Светог Пантелејмона у Бијељини (Епархија зворничко-тузланска), који је казао да смо слушајући данашња зачала, чули благу и радосну вијест, ријечи Христове које су упућене не само једном народу и за једно вријеме, него свим народима и за сва времена, ријечи које су увијек

нове и савремене.

“Чули смо у Јеванђељу да је Христос лијечио, исцијељивао и нахранио оне који су били гладни, који су ишли са Њим, али чули смо у другом прочитаном Јеванђељу једну прелијепу, најсмисленију и најважнију поруку, да је циљ хришћанскога живота и свакога човјека да спозна Христа живог Бога, Онога који је дошао међу нас, постао један од нас. Онога који је узео лик човјека на себе и Онога на кога сви помало личимо. Сваки човјек има у себи уткан тај дијелић божанства који је Христос уткао у свакога од нас појединачно, који је залог за вјечност, опредјељење за Царство небеско”, бесједио је отац Сениша Шаренац, додавши да је то завјештање да будемо људи светог живота, да будемо честити, да будемо господа хришћанска.

Посебно је нагласио да су Адам и Ева разговарали са Богом лично, лицем у лице, али тим својим очима тада Га нису познали, требало је да Христос дође међу нас и да Га спознамо:

“Битно је да човјек тежи, чезне да спозна живог Бога, зато је потребан подвиг и смирење, која је најљепша врлина коју човјек може да има, то је кротост, оно јагње које се приноси овдје као на заклање. Тако и ми треба у своме животу да будемо благи, кротки и смирени да би спознали живог Бога.”

Отац је потврдио да свако вријеме има своје време те да нема човјека који нема свој крст, искушења... Али када имамо Христа са собом, када смо христоносци, онда ће све бити како треба и зато треба да молимо Господа да будемо свети, достојанствени а бити свет, не значи бити безгрешан.

“Безгрешност није мјера за светост, свтитељи нису били безгрешни људи, већ су били људи који су чезнули да живе животом Христовим, да живе покајањем, вјером, молитвом, да живе свето, честито и достојанствено. Зато, драга браћо и сестре, чувајмо образ као највећу светињу, онај образ (лик) по коме смо створени, то је лик Христов у нама, то је тај залог вјечности и када се сусретнемо са Христом само ћемо понијети тај образ Христов и ништа више. И тај сусрет ће да буде да ли ће нас Христос познати или неће. То неће бити Страшни суд, него радосни сусрет за свакога који воли Христа и који воли човјека, а овдје на земљи треба да се преиспитамо и пројавимо ко смо и шта смо, гдје смо и какви смо”, казао је између осталог бијељински парох о. Сениша Шаренац.

Митрополит Јоаникије: Кад нам дођу браћа и сестре са КиМ, за нас је то

велика утјеха и охрабрење

Пожељевши добродошлицу гостима са Косова и Метохије, Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је казао да је велика радост долазак Преосвећеног Епископа Теодосија који је са својим свештеницима и својим народом са КиМ учествовао у данашњем евхаристијском сабрању. Казао је да је долазак Владике са добрим српским домаћинима са КиМ, каквих нема у другим крајевима, велика утјеха и охрабрење за све нас јер су они остали код својих светиња, код својих гробова, чувајући свету српску земљу, чувајући српско име и презиме, посебно чувајући своје светиње, његујући памћење:

“То је свима нама велико окрепљење, а нарочито у овим тешким временима која су иза нас, а и данас нису боља, а не изгледа да ће и у будућности бити лако. Али када нам дођу браћа и сестре са КиМ, који носе свој крст и са радошћу свједоче своју љубав и према Цркви и према својој отаџбини, а посебно према КиМ, томе свесрпскоме огњишту, онда је за нас то велика утјеха и велико охрабрење. И зато смо благодарни нашем драгом Владици Теодосију што је дошао са својим свештеницима и посебно са својим народом да се поклоне нашим светињама, као што ми веома радо идемо на Косово и Метохију да се поклонимо моштима Светога краља Стефана Дечанскога и светим ћивотима који миром миришу у Дечанима, Пећкој патријаршији и у осталим нашим светињама. Драги Владико, много нам је драго, од срца и до неба ти хвала што си дошао да нас укријепиш својом љубављу и што си нам довео браћу, да се с њима видимо и насладимо братске љубави. Амин, Боже дај, нека то буде тако и убудуће.”

Владика Теодосије: Ми гледамо у небо и једини наш савезник јесте Господ

На љубави братској заблагодарио је Преосвећени Епископ Теодосије:

“Хвала драги Владико Јоаникије, хвала вам што сте са својим свештенством, монашtvом и са вјерним народом отворили двери свога срца и са оволиком љубављу нас дочекали и примили. Дошли смо, на првом мјесту, да се поклонимо кивоту Светога Василија Острошког Чудотворца, да се помолимо у његовом манастиру, да се сусретнемо са њим који је за свог живота много пута долазио у Пећку патријаршију, Дечане и заједно са Светим Петром Цетињским, и са другим светитељима из рода нашег, долазили су на наше славно Косово и Метохију и знали су да је Косово и Метохија наша завјетна земља, наш темељ, основ, бит на коме ми почивамо. Ето Божјом вољом и вашим благословом, ми смо данас служили овдје у Светом храму Светог Јована Владимира, кога такође славимо и свакодневно помињемо. Они нас

спајају и чине да будемо оно што треба да будемо.”

Затим је Преосвећени Владика подсетио да је Косово и Метохију и наше светиње, блаженог спомена наш дивни Митрополит Амфилохије доживљавао као нешто најближе, нешто што је највише волио:

“А ви сте Владико, наставили путем свог духовног родитеља и зато смо Богу благодарни и зато срећни и поред свих невоља, и код нас и код вас овдје, ми гледамо у небо и једини наш савезник истински, прави, јесте Господ. И хвала Богу што је тако”, казао је Владика, истичући да неки који живе поред нас и око нас, траже савезнике и заштиту и помоћ у народима, у владарима, у моћним земљама, али псалмопојац Давид је рекао: Проклет човјек који се узда у човјека. А ми се уздамо у живога Бога и у Његове светитеље који имају велику слободу пред Престолом Свевишњега. И они су наша заштита и крепост и снага и наша нада, да и онда када сви мисле да смо поражени, да смо изгубљени, онда се ми дижемо из пепела, васкрсавамо из мртвих, обнављамо наше светиње и показујемо да смо Божији, да имамо савез са живим Богом.

Хвала вам за ова три дана гдје су наши свештеници, монаси и наши вјерници са Косова и Метохије, који су везани за наше светиње, који нам свакодневно помажу да их одржавамо, осјетили вашу љубав и ову радост коју ћемо понијети са собом. Тражимо, иштемо ваше молитве и оно што нам је жеља да нам дођете, да и ми вас можемо угостити, примити отвореног срца, отворивши широм двери наше душе.”

Српско културно друштво „Слово љубве” одликовано орденом Светог деспота Стефана Лазаревића

Још једном благословивши сабране Владика Јоаникије је подијелио и ту радост да уочи празника Светог Стефана Деспота српског барском Српском културном друштву „Слово љубве” уручи високо одликовање, орден Светог деспота Стефана Лазаревића. Овај орден Српском културном друштву „Слово љубве” Свети архијерејски синод Српске православне цркве, на предлог Његовог високопреосвештенства Митрополита црногорског приморског г. Јоаникија, додијељује у знак признања за самопрегоран рад у обнови светиња Српске православне цркве у Црној Гори и истакнуту културно-просвјетну, добротворну и мисионарску дјелатност, као и велики труд на очувању српског културног и националног идентитета.

На високом одликовању је захвалио Велимир Мијовић, који је на челу овог

друштва, истичући посебну благодарност зато што су добили орден Светог деспота Стефана Лазаревића по чијој пјесми друштво носи име и њега прославља као свога небескога заштитника.

“Одликовање које смо добили је велика част и подстицај да наставимо још више и јаче да радимо на очувању српског националног и духовног идентитета. Идеја нашега друштва почива на љубави према Христу Богу, Цркви Божијој и према ближњима, као и на пожртвованости, труду и одрицању, јер љубав све превазилази. Учешће у обнови наших светиња и преображај наших душа почео је прије 23 године и за то вријеме учествовали смо на више од 1000 радних акција у обнови наших цркава и манастира и организовали више десетина културних и хуманитарних догађаја из сопствених извора. Водиља су нам ријечи апостола Павла који каже: Добročинство и заједништво не заборављајте; јер се таквим жртвама угађа Богу”, казао је господин Мијовић и своје обраћање завршио стиховима Светог деспота Стефана Лазаревића из пјесме “Слово љубве”:

“Еда би се опет саставили,
и видели се опет,
љубављу се опет сјединили
у самом Христу Богу нашем,
Коме слава са Оцем
и са Светим Духом
у бескрајне векове,
АМИН.”

